

Dansk Sejlunion

Vi er hyggesejlere, men har været på vandet i mange år, og på mange forskellige steder. Vi er gamle roere som elsker vandet, men gerne ville have noget nemmere. Sommerhuset blev solgt, og vi tænkte på campingvogn eller Autocamper, men det blev som forsøg en gammel Albin Vega sejlboat med benzinmotor. Vi købte den billigt, men var enige om at det var sagen for os fremover. Vi solgte den året efter (til samme pris) og købte en Albin 82MS motorsejler som kunne sejle godt både for sejl eller motor, og også kunne sejle på floder og kanaler sydpå grundet den ringe dybgang.

Simba

Vi var jo ikke årsunger (63 og 62 da vi købte sejlboat), men vi trænede og fik både Duelighedsbevis, VHF bevis, og CEVNI bevis. Admiralinden fik intensiv træning i en uge på sejlerekskole (uden jeg blandede mig).

Vi sejlede meget rundt omkring i Danmark (bl.a. Sjælland rundt, og i det skønne nærområde), men i 2019 blev vi så enige om at vi skulle sydpå og besøge gamle venner i Mecklenburg/Vorpommern og Berlin området.

Admiralinden og jeg blev enige med os selv om, at vi godt kunne sejle over Østersøen uden mast, hvis ellers vejret var til det, så vi lod masten blive i

masteskuret og sejlede trygt sydpå i 2019. Vi havde planlagt 4-5 uger, så vi havde tid til hygge, det blev lidt mere, men mere om det senere.

Vi besluttede først at sejle fra Køge til Klintholm, og her afvente det rigtige vejrvindue. Det kom efter et par dage, og vi sejlede over Østersøen i pragtfuldt solskin og gik til Barhöft, en tidligere marinestation nord for Stralsund, i dag en lille hyggelig havn med en stor naturpark som nabo. Derefter gik turen til Stralsund. Fra Stralsund går vi så mellem Rügen og fastlandet for at gå til Szcecin (Stettin) i Polen, og det er herfra at sejladsen på floder og kanaler for alvor begynder. Før ankomsten havde tyskerne advaret om, at hvis vi ikke hejste det polske flag som gæsteflag, så snart vi var inde i polsk farvand, ville polakkerne sende patruljebåd ud og skælde ud, så nøjagtig på grænsen skiftede vi flag, og vi så i øvrigt hverken både eller grænsepoliti.

Vi havde regnet med at sejle sydpå via Oder floden, men forskellige erfarne sagde at vi skulle lade være, da der kunne være meget modstrøm. Vi hyggede nogle dage hos de flinke mennesker i den lille hyggelige havn nord for storbyen, og så skulle vi sydpå. Der var kæmpe træf for store sejlskibe og byfest, så polakkerne havde besluttet at havnen var lukket af, og det netop hvor vi skulle igennem.... Vi måtte tilbage nordpå, men fandt en lille passage, så vi kunne komme igennem til Oder uden at skulle helt tilbage, der var lige nøjagtig vand nok til at vi kunne komme igennem, og så gik vi alligevel modstrøms på Oder i et stykke tid indtil vi kunne komme ind på det der tidligere hed Kaiserkanal. Det oprindelige navn fik den, da den var gravet for at Kejseren i sin tid kunne sejle fra Berlin til Swinemünde, nemt skulle det være..., og her møder vi så første sluse, som klares stille og roligt. Fruen havde været lidt nervøs, selvom vi havde været i mange sluser i robåd, men det gik nemt, da de tyske sluser normalt er tætte og lukker vand ind i et roligt tempo, og sådan var det også her.

I dag hedder vandvejen Hohensaaten-Friederichthaler Wasserstrasse og her følger grænsen kanalen så vi har Polen på bagbords side og Tyskland på styrbords. Det er lidt svært at vide hvor man er, så jeg satte både det polske og tyske gæsteflag og det var dem vi mødte ret fornøjede med.

En ting man er nødt til at vide, er at gode internet og WiFi forbindelser ikke er helt almindelige i Tyskland (Polen var perfekt). Tyskerne er mange år bagud med mange ting, bl.a. er de heller ikke særlig glade for udenlandske betalingskort, så et godt råd er altid at have kontanter på sig, deriblandt også lidt mønter (50 Cent og 1 Euro).

Det er godt når man går i land og man ikke kan komme på eks. toilettet, da Herrn Hafenmeiser måske først er til stede mellem eks. 17.00 og 18.00. og man først derefter kan få en nøgle eller en kode. Husk i øvrigt at WI-FI hedder WLAN på tysk (Udtales VLAN).

Vi ville jo til Berlin, og havde købt Kanalkort fra Kartenwerft og de var glimrende, men ikke uundværlige, da vores Navionics virkede perfekt. En tysker vi mødte, fortalte at han benyttede Google maps, og i princippet har han jo ret i at det fungerer fint også. Vi kan godt lide at planlægge næste dags tur, så jeg elsker papirkort til planlægning.

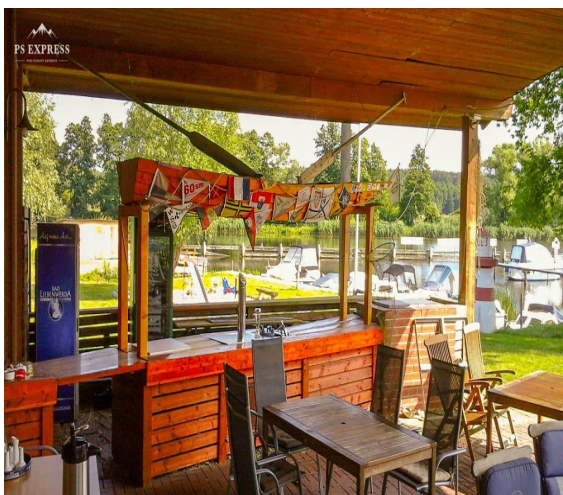
Niederfinow, det imponerende Hebewerk som blev færdiggjort i 1934 og stadig bruges.

På turen til Berlin mødte vi også vores første Hebewerk i Niederfinow et imponerende bygningværk, som er fantastisk nemt at bruge, da man ganske enkelt sejler ind i et kæmpekar og fortøjer ganske normalt på langs, hvorefter det stille og roligt tager os ca. 55meter op. Så sejler vi vest-og senere sydpå mod Berlin. Her er meget grønt og stille, men dette er ikke en rejsebeskrivelse, så nok om det. Ved Oranienburg får vi første overraskelse da kanalen sydpå er lukket foreløbig. Man har fundet 2 meget store bomber fra 2. Verdenskrig som ligger ueksploderede i brinken. Vi går i havn i en lille bådklub med hegn for enden af broen, så vi må vente til havnemesteren kommer og lukker os ud...

Selvom man lå midt i en skov, var der en venlig mand som hentede morgenbrød på sin gamle østtyske knallert

Skidt pyt, vejret er godt (næsten 40 C), og så er her kønt og 15 min. gang til indkøb og køleskabet kører fint. Vi kører med et 220V køleskab med lille fryser og det kører fint med en inverter, nu man sejler for motor hele tiden. Hvad der ikke virker så godt er vores Ipad som ikke kan lide varmen, men det klarer vi ved at skifte mellem Fruens og min Tablet. Når den ene bliver varm kommer den i køleskab og den anden bliver brugt..., og det virker fint. Læg mærke til 2 forskellige styresystemer er lig med dobbelt sikkerhed (erhvervsskade fra min tid i avisbranchen med dobbelt sikkerhed på alt udstyr).

Aftenstemning i hyggelig bådklub i Oderberg.

Aftenstemning ved Oderberg

Efter at have ventet et par nætter, laver man ensrettet sejlads i nogle timer om morgenen, og vi kommer afsted til Spandau som var vores mål. Vi hygger en uges tid her i en vidunderlig lille klub tæt på offentlig trafik og indkøb.

Vejret er stadig meget varmt og at ligge midt i en storby med store grønne træer og stilhed er en ting alle burde unde sig selv. Vi skal jo videre, men den fine nye sluse er i stykker, så vi må en omvej på 3 timer igennem Berlin for at ende 500 meter fra vores havn... Det er de små overraskelser man må være belavet på. Fra Berlin ville vi gerne have været et smut oppe i de skønne søområder nordpå og så hjem via Elben..

Vidunder grøn kanl med masser af fugleliv eks. hejrer og storke.

Målet er nået, vi er i Spandau midt i millionbyen

Det blev det ikke til, da endnu en sluse var ude af drift og vandstanden på Elben kun var på 60 cm., og det er for lidt til os. Vi valgte at sejle sydpå til Magdeburg (Mittelandskanal) og via Aquadukt over motorvejen til Elbe Seiten kanal og dernæst via Lübeck hjem.

Når man skal fra Elbe Seiten kanal og ned til Elben er der endnu et imponerende Hebewerk, nemlig Scharnebeck, men igen fuldstændigt uproblematisk, selvom vi hurtigt kommer ca. 38 meter ned i et stort "badekar".

Hebewerk Scharnebeck

Lauenborg med en gammel pram som ydermole

Da vi kommer ned vælger vi at sejle lidt modstrøms på Elben til Lauenburg (herude vest på Elben kan selv store skibe altid gå ind). Vi valgte at ligge i en lille motorbådsklub og ikke den store kommunale marina, hvilket tyske sejlervenner anbefalede, og de havde ret, da vi oplevede den kvindelige Havnefoged i fuld aktion da vi skulle tanke diesel og hun hele tiden havde en Caffé Latte i munden igennem sugerør..., mens hun råbte og skreg. På serbo-kroatisk/tysk lydende sprog..., men vi fik tanket dagen efter..

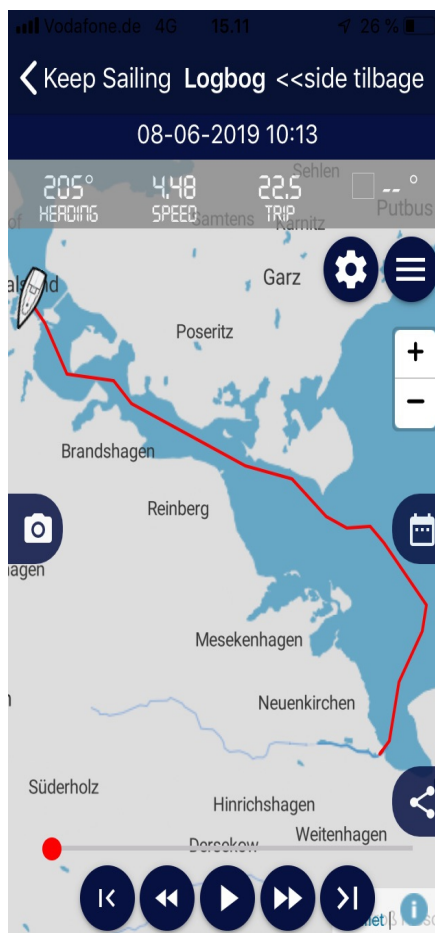

Så er det ved at være slut med kanal sejlads, vi er lige uden for Lübecks store, trafikerede havn

Turen nordpå mod Lübeck er romantisk og køn, og meget uproblematisk, og udsejling igennem Lübeck er et direkte hit. Havde vi vidst bedre havde vi nok lavet vores kanaltur spejlvendt, da det østligste Tyskland og Polen passer os vidunderligt som afslapning til sidst. Så skal man sejle sine første kanaltur, så er det oplagt at sejle Elbe-Lübeck kanal op til Lauenburg. Der er ikke så mange sluser og der er tid til at få rutine, da der ikke er meget erhvervstrafik. Alt fungerer fint i Tyskland, man skal bare have sin båd klar til kanalfart, og det har enhver sejler sørget for, efter at have sat sig ind i sagerne. Vi ville gerne have været afsted igen, men Miss Corona gjorde det svært i 2020/21, så det blev det ikke lige til.

Er fenderbrædder med indvendigt tovværk. Vi brugte dem i sluser med spånsvægge og som gangbrædder, hvis vi lå dumt. Nummeret er vores MMSI nummer, så alle kunne kalde os. Malet hvide og med 10 cm sorte bogstaver, og ikke et øje er tørt... Wasserschutzpolizei spurgte hvad det betød? (de kendte kun den anden betegnelse XPE4403)

Vi førte logbog i bogform, og som her med KeepSailing, det var venner og familie glade for.

Husk I har kun et liv, husk at leve det, som der står på min T-Shirt., og reglerne er enkle og skiltene nemme at forstå, så se at kom afsted på kanalerne og floderne. I Nordeuropa fungerer tingene uproblematisk, så det er et nemt sted at starte her. Tag kanalbeviset, selvom det ikke er et krav (man skal bare kende til CEVNI reglerne og skiltene, og det får man på kurset), og hav en bærbar radio med til at kalde sluserne (selvom det ikke er et krav). Vi havde ikke cykel med, så husk rygsæk og gode sko, da der kan være langt til indkøb, men det er rart at få lidt motion efter at have sejlet for motor hele dagen, og jeg fik megen motion, mens Admiralinden puslede på "Sportbooten". Når man venter før sluserne er der speciel liggeplads for Sportboote, og der skal man huske at lægge ind, selvom vi ikke synes vores motorsejler kan betegnes som Sportboot. Husk også reservedunke, da det ikke er alle steder man kan tanke. Kig efter søvandsfilter hver dag, da der godt kan komme meget snask i på nogle strækninger.

Det ligner en Zigøjnerbåd, men der skal vaskes og gøres rent.

Wolfsburg med stor hollænder som blev smidt væk, da han blokerede for vand og diesel.

Turen som normalt sagtens kan gøres på 3-4 uger tog så 8 og blev meget længere, men heldigvis havde vi mulighed for bare at forlænge, og vi fik jo set noget helt andet end vi havde regnet med, og det er jo i grunden ikke så dumt. Er der nogen der vil have yderligere fiduser til denne tur, så bare kontakt os.

Simba II af Køge.

Torben Jensen